

Nr 44

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. och 33 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

I en den 8 februari 1957 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 78, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. och 33 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Rörande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2).

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen framlägges förslag rörande de ändringar i kommunalskattelagen, som blir erforderliga för ett genomförande av det i proposition nr 24 till årets riksdag framlagda förslaget angående ersättning åt ledamot av allmänt kyrkomöte.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

Ledamot av allmänt kyrkomöte äger uppbära ersättning av statsmedel. Enligt den nu gällande kungörelsen i ämnet av den 8 juni 1951 (nr 410) utgår — förutom ersättning och traktamente vid vissa resor — arvode i form av dagtraktamente under kyrkomöte med 45 kronor till ledamot, som är bosatt å annan ort än där kyrkomötet hålles, samt med 34 kronor till annan ledamot. Ledamot av allmänt kyrkomöte, som tillika åtnjuter arvode för riksdagsmannauppdrag, äger dock uppbära dagtraktamente med allenast 8 kronor. De nu nämnda ersättningarna utgår under högst 35 dagar.

Vid inkomstbeskattningen räknas enligt gällande bestämmelser nämnda arvoden i deras helhet till skattepliktig inkomst. Enligt 33 § 1 mom. kommunalskattelagen äger emellertid ledamot, som åtnjuter arvode för deltagande i kyrkomöte å annan ort än där han är bosatt, såsom omkostnad för uppdragets fullgörande avdraga två tredjedelar av arvodet.

I detta sammanhang må erinras om de genom beslut av 1954 års riksdag antagna bestämmelserna om ersättningar åt riksdagsledamöter. Före nämnda beslut utgick ersättning för riksdagsmannauppdragets fullgörande i form av årsarvode med visst belopp till riksdagsmän bosatta i Stock-

holm eller dess närhet samt med visst högre belopp till övriga riksdagsmän. I beskattningshänseende gällde enligt 33 § kommunalskattelagen att en tredjedel av det lägre arvodet och två tredjedelar av det högre arvodet var avdragsgilla vid inkomsttaxeringen. 1954 års riksdagsbeslut innebar bland annat en uppdelning av riksdagsmannaarvodet i ett skattepliktigt grundarvode och en icke skattepliktig kostnadsersättning, sistnämnda ersättning utgående med olika belopp beroende av mottagarens bosättning. Skattebefrielsen för kostnadsersättningarna åvägbringades genom upphävande av de särskilda bestämmelserna i 33 § kommunalskattelagen om omkostnadsavdrag vid taxeringen samt omnämmande av kostnadsersättningarna till riksdagsmännen bland de i 32 § 3 mom. samma lag intagna exemplen på av staten anvisade ersättningar, som icke skall upptagas som intäkt. De nämnda författningsändringarna genomfördes på förslag av bevillningsutskottet (bet. 1954: 50, rskr nr 261).

På föredragning av chefen för ecklesiastikdepartementet har Kungl. Maj:t i proposition nr 24 till årets riksdag framlagt förslag till ändrade grunder för den till kyrkomötesledamöter utgående ersättningen i viss anslutning till 1954 års beslut rörande riksdagsledamöternas arvoden. I propositionen har sålunda föreslagits att ersättningen till ledamot av allmänt kyrkomöte uppdelas i ett grundarvode och en ersättning för de med uppdraget förenade kostnaderna (kostnadsersättning). Därvid har förutsatts att grundarvodet skall vara beskattningsbart såsom inkomst och att kostnadsersättningen skall vara icke skattepliktig. Grundarvodet avses att fastställas till 35 kronor för dag och kostnadsersättningen till 10 kronor om dagen för ledamot, bosatt å ort där kyrkomötet hålles, och till 30 kronor om dagen för annan ledamot. Nämnas må att grundarvode avses att utgå allenast till valda ledamöter av kyrkomöte samt att ersättningen till ledamot, som tillika utövar riksdagsmannauppslag, föreslås begränsad till enbart grundarvode med 10 kronor om dagen under kyrkomötet. I övrigt ifrågasättes icke några ändringar i nu gällande regler för ersättningar till kyrkomötesledamöterna.

Den förenämnda propositionen nr 24 har hänvisats till bankoutskottet. I samband med propositionen har bankoutskottet till behandling förehaft de i anledning av propositionen väckta likalydande motionerna I: 217 och II: 260, i vilka hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att ledamot av allmänt kyrkomöte medges resekostnadsersättning för tre resor till hemorten under pågående kyrkomöte.

I sitt utlåtande nr 16 har *bankoutskottet* i anledning av propositionen nr 24 och med bifall till motionerna I: 217 och II: 260 hemställt att riksdagen för sin del måtte godkänna vad i propositionen föreslagits beträffande ersättning åt ledamot av allmänt kyrkomöte med den ändringen som föranledes av de i motionerna framställda yrkandena.

Beträffande vad *chefen för finansdepartementet* anfört till stöd för det i propositionen nr 78 framlagda förslaget får utskottet hänvisa till propositionen (s. 5).

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 78, för sin del antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. och 33 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Stockholm den 7 maj 1957

På bevillningsutskottets vägnar:

EDGAR SJÖDAHL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Hagberg, Spetz, Eriksson, Söderquist, Rune Johansson, Erik Jansson, Oscar Carlsson och Bengtson; samt

från andra kammaren: herrar Kollberg, Sundström, Brandt, Gustafson i Göteborg, Allard, Kärrlander, Persson i Svensköp, Vigelsbo, Wiklund och Magnusson i Borås.